

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านประเภทหนึ่งที่ต้องฝึกให้นักเรียนเรียนเป็นอันดับแรก การอ่านในระยะแรกนี้ การอ่านออกเสียงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น และเด็กก็นิยมอ่านออกเสียง เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่าตนมีความก้าวหน้าในการอ่าน เด็กจะได้รับการเสริมแรง และได้รับความพอใจในส่วนตัวของเด็กด้วย (ประเทิน มหาพันธ์ 2523 : 207) การอ่านออกเสียงไม่ว่าจะเป็นการอ่านหรือการพูดก็ตาม ถ้าออกเสียงผิดพลาดไม่ชัดเจนเป็นประจำแล้ว จะทำให้เสียบุคลิกภาพ ผู้ฟังเกิดความรำคาญทั้งยังเกิดผลเสียในด้านการสื่อความหมาย เช่น "รัก" กับ "ลัก" ถ้าออกเสียงผิดก็อาจทำให้เข้าใจผิดกันได้

การอ่านหรือการพูดคำควบกล้ำและคำที่มีเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ไม่ชัดเจน ทำให้ภาษาเกิดความเปลี่ยนแปลง ก่อให้เกิดความสับสนทางภาษา ย่อมเป็นอันตรายต่อภาษาเป็นอย่างมาก ความบกพร่องในเรื่องการพูด การอ่านคำควบกล้ำ และคำที่มีเสียง ร ล ไม่ถูกต้องนั้น มีปรากฏอยู่ทั้งในหมู่นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนคนทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหาบางประการ ดังนี้

1. ปัญหาจากตัวครู ครูส่วนมากไม่ระมัดระวังการอ่านคำควบกล้ำ และเสียงตัวพยัญชนะ ร ล หรือครูเหล่านั้น อาจจะมาจากรอบครัวและชุมชนที่พูดภาษาอื่นที่ออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดเจนจึงไม่ระมัดระวังในเรื่องนี้ และละเลยไม่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก
2. ปัญหาจากตัวเด็ก เด็กที่เข้ารับการศึกษาในโรงเรียน อาจมาจากรอบครัวและชุมชนที่พูดภาษาอื่นเป็นจำนวนมาก เมื่อมาอยู่รวมกันก็มักจะพูดภาษาตามท้องถิ่นของตนเองใช้ภาษาไทยผิด ๆ เด็กอื่น ๆ ก็มักจะตามอย่างไปด้วย
3. ปัญหาทางสังคม เด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนอยู่ในชุมชนที่พูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการออกเสียงให้ชัดเจน โอกาสที่จะใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องก็เฉพาะเวลาที่อยู่ในห้องเรียนเท่านั้น ดังนั้นจึงมักจะพูดหรืออ่านตามเด็กที่อยู่ในสังคมนั้น ๆ

นอกจากนี้ ปัญหาการออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล และเสียงคำควบกล้ำ ไม่ชัดเจน
นี้อาจมีสาเหตุมาจาก

1. อวัยวะในการออกเสียงบกพร่อง
2. ขาดการฝึกฝน ปล่อยตามความสะดวกสิ้น เลยติดเป็นนิสัยมักง่าย
3. บางคนอาจจะเกรงไปว่า ถ้าออกเสียงชัดเจนจะไม่เหมือนคนอื่น จะกลายเป็นคนแปลก คือ ออกเสียง ร ล ชัดเจนมากเกินไป ซึ่งเป็นค่านิยมที่ผิด ๆ
4. มีนิสัยเอาอย่างในทางไม่ดี เช่น เอาอย่างโฆษกรายการโทรทัศน์หรือสื่อสารมวลชนต่าง ๆ

วิชาภาษาไทย เป็นวิชาทักษะ ฉะนั้นการสอนภาษาไทยจึงต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่ว เพื่อช่วยให้พัฒนาการทางภาษาของเด็กได้เพิ่มพูนขึ้น ตามความสามารถของคนที่ทำได้ ดังที่ กมล ดิษฐกมล กล่าวไว้ว่า หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึกฝนการอ่านอย่างถูกวิธี จึงจะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไว และทำได้โดยอัตโนมัติ (กมล ดิษฐกมล 2509 : 15) การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพได้ โดยเฉพาะทางด้านการศึกษา ครูจะต้องมีศิลปะในการสอน เตรียมบทเรียน พร้อมทั้งสร้างแบบฝึกเพิ่มเติมหลาย ๆ แบบภาษาคือทักษะอย่างหนึ่ง การฝึกซ้ำ ๆ กันบ่อย ๆ ทำให้เกิดความแม่นยำขึ้น การเรียนภาษาไทยให้ได้ผล ไม่ว่าจะเป็นการเรียนเรื่องเสียง หรือคำศัพท์ก็ตามต้องอาศัยการฝึกซ้ำ ๆ ทวนมาก ๆ ทั้งสิ้น

การฝึกออกเสียงมีความมุ่งหมาย คือ

1. สามารถอ่านให้ผู้อื่นฟัง เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านและผู้ฟังได้
2. ฝึกทักษะการอ่านออกเสียง และแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
3. เพื่อความเพลิดเพลิน ความบันเทิงจากการอ่าน

ในการฝึกอ่านออกเสียง มีข้อควรคำนึงถึงดังนี้

1. การอ่านช้าถ้อยชัดคำ
2. การอ่านถ่วงวรรคตอน มีจังหวะในการอ่าน
3. การอ่านออกเสียงตัวควบกล้ำ และพยัญชนะตัว ร ล ชัดเจน

4. การอ่านออกเสียงไม่อ่านยานกาง ดั่ง หรือ เบาเกินไป
5. การอ่านควรมีการติชม แก้ไข และครูอ่านให้ฟังเป็นตัวอย่าง

พยุง ญาณโกมุท ได้เสนอวิธีการแก้ไขการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ และเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ไม่ชัดเจนไว้ดังนี้

1. การตรวจดูอวัยวะการออกเสียง ถ้าบกพร่องเป็นเรื่องของแพทย์ที่จะแก้ไขได้
2. ถ้าออกเสียงผิด เพราะเกิดจากการเอาอย่างผู้อื่น ครูต้องชี้แจงแนะนำเด็กให้เข้าใจว่าการอ่านออกเสียงผิด จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไป
3. การฝึก
 - 3.1 ให้ฝึกโดยยึดความหมายเป็นหลัก
 - 3.2 ให้เด็กได้ฝึกออกเสียง ถ้าเด็กออกเสียงไม่ชัด ไม่ถูกต้อง ครูไม่ควรปล่อยปละละเลยเป็นอันขาด จะต้องให้เด็กได้ออกเสียงถูกต้องทันที (พยุง ญาณโกมุท 2501 : 624)

ลักษณะของแบบฝึกทางภาษาที่ดี มีดังนี้

1. แบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่จะสอนมิใช่ทดสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง
2. แบบฝึกหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะสิ่งที่จะสอนเพียงเรื่องเดียว
3. สิ่งสำคัญที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว เช่น จากบทสนทนา
4. แต่ละแบบฝึกหัดควรออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยการออกเสียงในภาษาไทยได้ดี
5. สิ่งที่ไม่ควรมองข้าม คือ การฝึกออกเสียงโดยใช้คำสัมผัส และร้อยกรอง แต่จะต้องเลือกศัพท์ เนื้อหา และโครงสร้าง ให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และในการฝึกนั้น อาจทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลหลาย ๆ ครั้ง (สมชัย ไชยกุล 2526 : 14) แบบฝึกที่มีคำสัมผัสคล้องจองกัน ทำให้อ่านแล้วไพเราะ ผู้อ่านสามารถจดจำได้ง่ายและแม่นยำ

การจัดกิจกรรมการสอนให้เกิดผลดีกับตัวผู้เรียน บทเพลงประกอบการสอน ก็เป็นสื่อการเรียนอีกอย่างหนึ่งที่ครูสามารถจะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสอนได้เป็นอย่างดี เพราะนอกจากจะทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานกับบทเรียนแล้ว ยังเป็นการผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ ตลอดจนได้รับความรู้ โดยเฉพาะเนื้อหาสาระของบทเรียนและช่วยทำให้เด็กเข้าใจ

บทเรียนดียิ่งขึ้น ประคอง สุทธสาร ได้เสนอแนะการใช้เพลงประกอบการสอนไว้ว่า บทเพลงที่นำมาใช้ควรมีเนื้อร้องที่สอดคล้องเนื้อหามสาระของบทเรียน โดยใช้ภาษาที่เด็กเข้าใจง่าย เหมาะสมแก่วัย ทำนองเพลงที่ใช้ก็เป็นทำนองที่ง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน หรือเป็นทำนองเพลงที่เด็กคุ้นหูกันอยู่แล้ว เพื่อสะดวกในการนำมาใช้ (ประคอง สุทธสาร 2532 : 6)

การร้องเพลงเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่ง ที่จะช่วยให้เกิดความเบิกบานและพอใจ การร้องเพลงนั้นควรให้มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมอื่น ๆ ด้วย เช่น การร้องรำทำจังหวะ การเล่นเกม การแสดงละคร เป็นต้น เพราะกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาร่วมกันไปหลาย ๆ ด้าน ทั้งกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ การเรียนการสอนในปัจจุบันนิยมใช้กิจกรรมร้องรำเข้ามาประกอบการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนอย่างซาบซึ้ง
2. เพื่อให้เป็นกิจกรรมเสริมความจำ ความเข้าใจในบทเรียนได้อย่างลึกซึ้ง เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายวิชาที่เรียน ตั้งใจเรียนด้วยความสนุกสนาน
4. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน
5. เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้จากบทเรียนโดยไม่รู้ตัว เพราะเป็นการเรียนปนเล่น
6. เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ นักเรียนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับการร้องรำทำเพลงไปด้วย
7. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการทางสังคมให้แก่เด็ก (สมถวิล วิเศษสมบัติ 2524 : 232)

การนำบทเพลงประกอบการสอนไปใช้นั้น สามารถใช้ได้หลายโอกาส ดังนี้

1. ให้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการจูงใจให้เด็กหันมาสนใจบทเรียน
2. ใช้ดำเนินการสอน เพื่อให้นักเรียนจำเนื้อเรื่องสำคัญในบทเรียนได้
3. ใช้สรุปบทเรียน เพื่อเป็นการทบทวนและให้นักเรียนจดจำเรื่องราวที่เรียนไปแล้ว ได้ดียิ่งขึ้น

บทเพลงที่จะทำให้นักเรียนสนใจและรู้สึกสนุกสนาน คือ การได้ร้องเพลงที่เกี่ยวกับ
 สิ่งต่อไปนี้

1. บทเพลงที่เกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน
2. บทเพลงที่เกี่ยวกับตัวเอง
3. บทเพลงที่เด็กมีโอกาสมือเข้าจังหวะ หรือได้แสดงท่าทางประกอบ
4. บทเพลงสมัยนิยมที่นักเรียนได้ยินบ่อย ๆ
5. บทเพลงเกี่ยวกับวันสำคัญ เทศกาล ฤดูกาลต่าง ๆ
6. บทเพลงที่เด็กสามารถแสดงเป็นเรื่องราวได้ (ภิญโญ บุญทอง 2520 : 123)

การนำบทเพลงมาใช้ประกอบการสอนนั้น อำไพ สุจริตกุล ได้เสนอแนะขั้นตอนใน
 การสอนไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. อ่านเนื้อร้องตามจังหวะ ให้ผู้ฝึกหัดอ่านตาม
2. ร้องให้ฟัง 1 จบ เพื่อให้จับทำนองและลีลา โดยผู้ฟังไม่ร้องตาม
3. ให้ร้องตามที่ละวรรค เพื่อป้องกันการร้องผิดเพี้ยน
4. ให้ร้องตามที่ละท่อน เพื่อดูการเชื่อมทำนองแต่ละวรรค
5. ร้องพร้อมกันทั้งเพลง แล้วฝึกซ้อมจนคล่อง (อำไพ สุจริตกุล 2530 : 133)

จะเห็นได้ว่าดนตรีและเพลงเป็นสื่อสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางด้าน
 สติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ดังนั้นจึงควรสนับสนุนให้นำดนตรีและเพลงเข้ามา
 ใช้ประกอบการสอน เนื่องจากเด็กเป็นผู้ที่ชอบเพลงอยู่แล้วโดยธรรมชาติ ชอบกระโดดโลดเต้น
 ไปตามจังหวะเพลง หากเราสามารถจัดเพลงและการเล่นประกอบเพลงมาให้เด็กได้ร้องได้เล่น
 เด็กจะเกิดความสนุกสนาน ได้ฝึกฝนจิตใจ ได้เปลี่ยนอิริยาบถ ได้ความรู้ เกิดความซาบซึ้งใน
 ความไพเราะของดนตรี และเกิดทัศนคติที่ดีต่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในบทเพลง โดย
 ไม่ต้องบังคับแต่อย่างใด (เบญจมา แสงมลิ เรื่องอุไร คุศลาสัย และ ล้วน ควันธรรม 2511 :
 1) ประกอบกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เน้นการจัดกิจกรรมหลาย ๆ วิธี
 พยายามทำบทเรียนที่น่าสนใจ สนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง
 เพลงจึงควรเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวนี้เอง ผู้วิจัยจึงคิดว่าการแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถ้าใช้บทเพลงเข้ามาช่วยประกอบการสอน จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้นอีก ทั้งสามารถพัฒนาตนในด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้ที่มีส่วนทำให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยอันสมควร และเหมาะสมกับสติปัญญาของเด็กแต่ละคนก็คือครู ครูเป็นผู้ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ บรรดาหน้าที่จะเรียน ค้นพบด้วยตนเอง วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กสนใจเรียนมากขึ้น คือ การใช้เพลงประกอบการสอนบทเพลงเป็นสิ่งที่จะช่วยช่วยให้เด็กสนใจเรียนมากขึ้น คือ การใช้เพลงประกอบการสอน บทเพลงจะช่วยให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จำบทเรียนได้นาน

ธรรมชาติของเด็กนั้นชอบเสียงเพลง และชอบร้องเพลงตั้งแต่ยังเป็นทารกจนกระทั่งเติบโตขึ้นมาตามพัฒนาการของร่างกายในวัยต่าง ๆ การจัดประสบการณ์ที่สนองความต้องการและความพอใจของเด็ก จึงควรมีบทเพลงประกอบในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย (ศิรินพรัตน์ พิธานสมบัติ 2521 : 18) นักการศึกษาได้เคยทดลองสอนโดยเปิดเพลงให้เด็กร้องประกอบไปด้วย ผลปรากฏว่าเด็กมีผลการเรียนดีขึ้น (สุเทพ โชคสกุล 2516 : 14) ฟรีบอร์น และเฟรเซอร์ (Freebourne and Fleisher 1952 : 101-109) ได้ทำการทดลองสอนโดยมีสอนดนตรีประกอบ ผลปรากฏว่ากลุ่มที่ใช้เสียงดนตรีประกอบการสอน อ่านได้เร็วกว่ากลุ่มอื่น และจากเกณฑ์ประเมินผลการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กำหนดไว้ว่านักเรียนจะต้องได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป จึงจะสามารถผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ นั้น ๆ ได้

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล โดยการใช้เพลงประกอบการสอนจะมีความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2532 ของโรงเรียนวัดโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล จำนวน 30 คน
2. นักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ไม่ใช่ผู้ที่บกพร่องในการอ่านออกเสียง อันเนื่องมาจากความผิดปกติทางร่างกายมาแต่กำเนิด เช่น หูหนวก ปากแหว่ง และลิ้นไก่สั้น เป็นต้น
3. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล โดยการใช้เพลงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. เสียงตัวพยัญชนะ ร ล จะรวมถึงเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ที่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้น และเป็นตัวควบกล้ำในคำ
5. คำที่มีเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ที่นำมาฝึกอ่าน เป็นคำที่ประมวลมาจากแบบเรียนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การสำรวจนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ครั้งแรกก่อนที่จะใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล วัดนั้น ใช้วิธีสอบถามจากครูผู้สอนภาษาไทยและครูประจำชั้นของนักเรียนนั้น ๆ เพราะถือว่าเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนสามารถบอกได้ว่านักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล
2. การตรวจสอบคะแนนจากการทดสอบการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล นั้น ผู้วิจัยพิจารณาเฉพาะข้อบกพร่องในเรื่องการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล และคำควบกล้ำตัว ร ล เท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาเอกสารต่าง ๆ

ศึกษาเอกสาร วารสาร ตำราต่าง ๆ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 แผนการสอนและคู่มือครูวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 รวมทั้งงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการสอนสำหรับการวิจัย

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2532 ของโรงเรียนวัดโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ร ล จำนวน 30 คน โดยมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนดังนี้

2.1 เลือกโรงเรียน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี
2. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ เพราะต้องการโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มากเพียงพอที่จะเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้
3. เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารและคณะครูทุกคนในโรงเรียนให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

2.2 เลือกนักเรียนมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนในการเลือกดังนี้

1. สุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดโคกสูง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 จากนักเรียน 4 ห้องเรียน จำนวน 86 คน โดยสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย ได้จำนวนนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล 42 คน
2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดสอบกับนักเรียนจำนวน 42 คนนั้น โดยใช้เทปบันทึกเสียง บันทึกการอ่านออกเสียงของนักเรียน เพื่อสะดวกในการตรวจสอบให้คะแนน

3. แยกรายชื่อนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงอันเนื่องมาจากความผิดปกติทางร่างกาย และข้อบกพร่องในเรื่องอื่น ๆ ออก
4. คัดเลือกไว้เฉพาะนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในเรื่องการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล เท่านั้น จำนวนทั้งสิ้น 30 คน เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง
5. แบ่งรายชื่อนักเรียนทั้ง 30 คนนี้ ออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน เพื่อความสะดวกและความเหมาะสมในการทดลองสอน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล	หมายถึง การอ่านหนังสือโดยเปล่งเสียงคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล ประสมอยู่ทั้งในคำที่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้น และคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้องชัดเจน
เพลง	หมายถึง เพลงที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นเพื่อประกอบการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล
ผล	หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียง หลังจากการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล โดยการให้เพลงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
นักเรียน	หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประจำภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2532 ของโรงเรียนวัดโคกสลุง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล
ความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล	หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ทั้งคำที่เป็นพยัญชนะต้น และเป็นคำควบกล้ำได้ถูกต้องชัดเจน

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่าน หมายถึง คะแนนในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ที่นักเรียนสามารถทำได้สูงถึงร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด หลังจากฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล โดยการใช้เพลงประกอบแล้ว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการสอนฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. ช่วยแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ไม่ชัดเจน
3. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น